par 424.

Ma saadan jälle pihut mis ma olen üleje kirjutanud, ja palun Teid olge nii head ja waatake läbi, kas sünnib või läbab tulle, ma usu peal kirjutasin, lootes ehk ta sünnib, ja kui Teie arwate, ja kui see sünnib siis saadan weel, olgu seleft nüüd seleks koras sül.

Suures Jaanis jel, 1ks Juunil 189

T. Kuresson.

Aupaklikult Tõnis Kuresson

Suures Jaanis, jel. 1ks Aug. 1890 aastal. 425.

Saadud 18/IV 90. (2x). Saatnud Hennu Kuresson.

1. Ühes mõisas elasiwad seitse wenta, wanemad oliwad juba surnud. Ja nemad wõtsiwa nõuks endil wõta pruutisi wõta, seal läheteal, ühes mõisas elasiwad seitse õde. Ja, ühel päiwal hakasiwad wennad, sina mäisa minema, kus seitse õde olid; noorem wend jäi koju, teised läksiwad kuuekesi teele, aga nende tee läks, üheft suureft metsaft läbi. Kui nemad tüki maad oliwad mööda metsi ära käinud, pidiwad nemad üheft sauna wetsikuft mööda minema. Aga sealt saunaft tuli üks wana hal mees wälja ja ütles: „Tere tere nored härad kuhu te nüüd lähate." Wennad wastsiwad „Meie lähme siit lähetealt mõisaft omale pruutisi otsima." Wanamees ütles, „tooge see neiue noorem minule!" Wennad ütlesid, „mis sina wana kompsus sele noore pruutiga weel teed, meil on noorem wend kodu, noorema õde wiime